

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. september 2021 — Phantasialand mod Finanzamt Brühl
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)**

(Sag C-406/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 98 – medlemsstaternes mulighed for at anvende en reduceret momssats for leveringen af visse varer og tjenesteydelser – bilag III, nr. 7) – entré til forlystelsesparker og messer – princip om afgiftens neutralitet – ydelser leveret af fastetablerede aktører på markeder og omrejsende aktører på markeder – sammenlignelighed – baggrund – gennemsnitsforbrugers synspunkt – sagkyndig udtalelse)

(2021/C 471/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Phantasialand

Sagsøgt: Finanzamt Brühl

Konklusion

Artikel 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med nr. 7) i bilag III til dette direktiv, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ydelser, der leveres af omrejsende aktører på markeder og ydelser, der leveres af fast etablerede aktører på markeder i form af aktivitetsparker, pålægges forskellige satser for merværdiafgift, hvoraf den ene er en nedsat sats, og den anden er normalsatsen, forudsat at princippet om afgiftsneutralitet overholdes. EU-retten er ikke til hinder for, at den forelæggende ret, når den støder på særlige vanskeligheder ved efterprøvelsen af, om princippet om afgiftsneutralitet er overholdt, under de betingelser, der er fastsat i national ret, anmoder om en sagkyndig erklæring med henblik på at belyse sin dom.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. september 2021 — RK mod CR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-422/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – det civile samarbejde – arv – forordning (EU) nr. 650/2012 – artikel 6, litra a) – erklæring af inkompetence – artikel 7, litra a) – domstolskompetence – efterprøvelse af enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt – artikel 22 – lovvalg – artikel 39 – gensidig anerkendelse – artikel 83, stk. 4 – overgangsbestemmelser]

(2021/C 471/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RK

Sagsøgt: CR

Konklusion

- 1) Artikel 7, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis skal fortolkes således, at det — for at der foreligger en erklæring af inkompetence som omhandlet i denne forordnings artikel 6, litra a), til fordel for retterne i den medlemsstat, hvis lov den afdøde har valgt — ikke er nødvendigt, at den ret, ved hvilken sagen tidligere er anlagt, udtrykkeligt har erklæret sig inkompetent, men denne hensigt skal utvetydigt fremgå af den afgørelse, som den træffer herom.
- 2) Artikel 6, litra a), artikel 7, litra a), og artikel 39 i forordning nr. 650/2012 skal fortolkes således, at retten i den medlemsstat, ved hvilken sagen anlægges efter en erklæring om inkompetence, ikke er beføjet til at efterprøve, om betingelserne i disse bestemmelser var opfyldt, for at den ret, ved hvilken sagen tidligere var blevet anlagt, kan erklære sig inkompetent.
- 3) Artikel 6, litra a), og artikel 7, litra a), i forordning nr. 650/2012 skal fortolkes således, at kompetencereglerne i disse bestemmelser ligeledes finder anvendelse i de tilfælde, hvor den afdøde i sit testamente, der er oprettet før den 17. august 2015, ikke havde foretaget lovvalg for arven, eller hvor udpegelsen af denne lov alene følger af forordningens artikel 83, stk. 4.

(¹) EUT C 443 af 21.12.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 9. september 2021 — Real Vida Seguros SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-449/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – artikel 63 TEUF – frie kapitalbevægelser – indkomstskat – udbytte, der udloddes i forbindelse med børsnoterede aktier – skattefordel forbeholdt udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er noteret på den nationale børs – forskellig behandling – objektivi ssondringskriterium – restriktion – artikel 65 TEUF – objektivi sammenlignelige situationer – begrundelse – rent økonomisk formål)

(2021/C 471/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Real Vida Seguros SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en medlemsstats skattepraksis, hvorefter udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i denne medlemsstat, med hensyn til fastsættelsen af indkomstbeskatningsgrundlaget for en skattepligtig person, kun medtages med 50 % af udbyttets beløb, mens udbytte, der udloddes i forbindelse med aktier, der er børsnoteret i andre medlemsstater, medtages i det hele.

(¹) EUT C 433 af 14.12.2020.